

پيسو په دوران بده اغيزه کوي، په نتيجه کې انفلاسيون، د پيسود ارزش ټپتوالی او نور منفي عوارض واقع کېږي چې دا په اقتصاد کې لوی پرابلم رامنځته کوي. په نتيجه کې په ملي توليداتو کې کموالی راځي او په بهرني تجارت کې کسر واقع کېږي، په بانکونو اعتماد کمېږي، سپما صورت نه نيسي، پانگونه کمېږي، بيکارۍ او بيوزلی زياتېږي او په پای کې اقتصاد د رکود خواته درومي. دلته لازمه ده پولي سياست په علمي توگه ترکار لاندې ونيول شي ترڅو بېرته اقتصادي ثبات رامنځته شي. په پرمختيايي هېوادو کې ځکه مالي او پولي پالیسيو ته اړتيا ده چې له بده مرغه د دوی يوه لويه مسئله د دوی اقتصادي ناوړه حالت او کرکيچن وضعیت دی. په دغو هېوادو کې د پيسو د خريد توان ډير ټيټ، انفلاسيون پکې زيات، تجارت يې نامتعادل او د بيوو عدم ثبات پکې موجود دی دغه نواقص د پولي پالیسي په تطبيق سره بڼه کېدای شي. پولي سياست هغه مؤثره وسيله ده چې د پيسو ارزش لوړوي، انفلاسيون رفع کوي، قېمتونه ثبات پيدا کوي، بانکونو کې پس اندازونه تشويق کېږي، ذخاير زياتېږي سرمايگداري صورت نيسي، د حکومت تمويلي قوت زياتېږي تاديات بڼه صورت نيسي او اقتصاد کې تحرک او مثبت بدلون راځي او دا د دې سبب کېږي چې ملي عايد زياتوالی ومومي. د پولي سياست د تطبيق لوی هدف د يو باثباته او وده موندونکي اقتصادي حالت رامنځته کول دي چې دا د مرکزي بانک دپالیسي، پولي مارکيت او د هېواد د مالي وزارت له طريقه پرمخ بېول کېږي خو ځينې مشکلات شته چې د يوه سياست د نه تطبيق کېدو باعث گرځي دغه مشکلات مونږ مخکنيو دوو برخو کې يو يو ذکر کړل، نو ځکه د دغه مشکلاتو د حل لپاره بايد ځينې اقدامات ترسره شي.

د يوه پرمختيايي اقتصاد اود هغه د غير انکشاف يافته پولي مؤسساتو ځينې نيمگړتياوې:

۱. د ملی عايد په پرتله په پرله پسې ډول د نفوسو د ودې گړنديوالی،
۲. ملی توليد او محلی صنايع ضعيف پاتی دی، سپما کمه او په نتيجه کې يې مولدو برخو کې سرمايگدارۍ کمه ده،
۳. جرمی، توراو غير رسمی اقتصاد او مالی فساد لا اوس هم ليدل کېږي، يعنی د قوانينو تطبيق ضعيف دی،
۳. په زياترو پرمختيايي هېوادو کې لا هم اقتصاد پوره پولي (monetize) شوی ندی،
۴. پولي تورم (د پيسو د ارزش له لاسه ورکول) او د مفاد د حقيقي نرخ کموالی چې د پس اندازونو د نه تشويق باعث گرځي.
۵. د پولي ارزش د دوام لپاره د پيسو مختلف نرخونه چې د پس انداز د نامناسب پيشرفت سبب گرځي.
۶. د بيکارۍ او چټ نسبت چې د هغه اصلي عامل په توليد کې د سرمايي ټکان دی چې د بانکي ربح د کميدو لامل دی.
۷. په غير تنظيم شوی پولي بازار زياته اتکاء.
۸. ضعيف مديريت او دظرفيتونو نشتوالی،
۱۰. متاسفانه لوی صرافان، اربتيژران او د ډالرو قاچاقچيان له موقع غلظه استفاده کوی، لکه هغسی چې د اجناسو محتکرين د قيمتونو د لوړيدو لامل شوی دی،
۱۱. په سيمه کې اقتصادي بحران هم زموږ پر اقتصاد بده اغيززه کړی ده، دخلک روانی وراخطايی يی بل عامل دی،
۱۲. عمدی ډمپنگ، د وضعیت خطرناک بنودل او د ملی پيسو پرځای د نورو پيسو(خصوصاً ډالرو غوره کول او ساتنه، حال دا چې ملت بايد خپلی ملی پيسی مقدمی وبولی،
۱۳. پرمختللو سيستمونو او تکنالوژی سره ناشنايی،
۱۴. د مغزونو او سرمايي (دواړو) فرار او د تبادلې د اوچت نرخ موجوديت.
۱۵. د حکومت تمویل او په خارجي مرستو او کومکونو زياته(بېحده) اتکاء

۱۶. په غیر تنظیم شوی پولې بازارونو کې د پولې د لالانو په واسطه د گټې کولو ملامتونکې اندازه،
۱۷. خاصتاً په افغانستان کې وچکالی، جنګونو، کرونا او بهر ته د ډالرو قاچاق دا ستونزه نوره هم پاته کړی ده،
۱۸. د مرکزی بانک پاسیفوالی.

(بحث دوام لری)

برای مطالب دیگر پوهاند محمد بشیر دودیال روی عکس کلیک کنید

